

Trang thơ

Viết cho con ngày tốt nghiệp

QUỐC MINH

Ngày cha cùng bạn bè cầm súng nơi xa
Nhận được thư nhà - tin mẹ con trở dạ
Con trai sinh ra giữa ngày đẹp quá
Nắng đỏ những con đường rực sắc cờ reo.

Mấy chục năm rồi cha vẫn mang theo...
Ngôi sao xanh sáng mãi thời trận mạc
Lối vào giảng đường xưa giờ đã khác
Bóng cây nghiêng năm tháng đợi cha về.
Đất nước chiến tranh khói lửa bốn bề
Đồng đội quen nhau qua màu áo lính
Đêm ngủ rừng gối đầu lên cây súng
Biết ai mất, ai còn sau những cuộc hành quân?

Dấu võng cha nằm dốc thẳm Trường Sơn
Như theo giấc con mơ, tiếng mẹ ru thưở ấy
Cha như thấy bàn chân con quẩy nhẹ :
Đỏ cờ bay sáng ấy ...đầu hè !
Bao nhiêu năm... ngày ấy cha đi
Bạn bè...bao người chưa kịp về
thay áo
sinh viên
đã thành liệt sĩ...

Mấy mươi năm, một ngày thế kỷ
Từ con hôm nay cha lại nhận ra mình
Hăm ba tuổi, dòng sông nào cũng nhỏ
Hăm ba tuổi, khát khao vồng ngực nở
Trời đã xanh, mơ ước lại xanh hơn.
Giữa bao la bể rộng của đời thường
Cha sống lại thuở nào còn trai trẻ
Vẫn biết đường xa mây vẫn, gió nổi
Cầm tay con tin cậy biết bao nhiêu...
Giảng đường sáng nay nắng ấm, lá reo
Bằng Đại học trong tay con rạng sắc cờ Tổ
quốc
Cha vui như muốn trào nước mắt
Thương các chú, các anh con giờ nằm lại
chiến trường
Văng vẳng đầu đây...
tiếng gọi lên đường
Tiếng trống, trang thơ chói ngời khát vọng
Tuổi hăm ba, con hãy là dòng xanh cuộn
sóng
Cha lại bắt đầu bằng con hôm nay

Đêm Hà thành

NGUYỄN THU THỦY

Thả gió vào trong mắt xanh
Tình cũng xanh và biếc xanh như ngọc
Lao xao đêm hàng ốc
Người quên quê xoa xuyết ngóng bên hồ...

Thả nhớ về cho rồi một vắn thơ
Đêm Hà thành giăng đèn trong mắt ai trong vắt
Người yêu ta nhất
Rồi cũng có ngày rời bỏ ta đi...

Thả nỗi buồn về cho ướt một bờ mi
Đêm Hà thành nôn nao hoa sữa
Chỉ cây sấu già thả lá vàng bên bậc cửa
Thăm nhủ chuyện tình ngày ấy chua phai.

Thả vầng trăng trôi cho quên mất đêm dài
Đường Hà thành đi quanh lại trở về chốn cũ
Xin gửi lại những câu thơ một mùa không ngủ
Cho người quên quê bỗng nhớ một đôi lần...

Phố cũ

VĂN CHUÔNG

Anh về
 phố cũ... ngẩn ngơ
Một mình
 chẳng nhớ
 mình đi một mình.
Lối công viên
 cỏ... buồn tênh
Ghế thừa
 người lẻ
 chông chênh cả chiều.
Còi tàu
 chia hướng... phiêu diêu
Ngẩn cho em
 để
 quãng nhiều tặng ai...?
Tơ duyên
 dặm sơi... vắn dài
Buộc vào anh,
 vận vào anh
 nhói lòng...